

Öğretmen Öz-Düzenleme Becerisinin Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasına Katılma Durumuyla İlişkisinin İncelenmesi¹

Examining the Relations of Self-Regulations of Teachers with Participation in Good Practices in Education Competition

Nurcan DAMLI², Muhammet Mustafa ALPASLAN³, Şule ARMUTCUOĞLU⁴, Semra AYATA⁵,
Enver TUFANER⁶

Öz

Günümüz toplumunda bireyin kendi öğrenmesini düzenleme olarak tanımlanan öz-düzenleme önemli bir beceri olmuştur. Bu çalışma Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasına katılma durumunun öğretmenlerinin öz düzenlemeleriyle ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma nicel araştırma olup araştırmada ilişkisel araştırma modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma evreni, 2019-2020 Eğitim- Öğretim yılında "Eğitimde İyi Örnekler Projesi" kapsamında Muğla ili; on üç İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü bünyesinde resmi ve özel okullarda görev yapan öğretmenler oluşturmaktadır. 172 öğretmen çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Öğretmen Öz Düzenleme Ölçeği kullanılmıştır. Veriler parametrik olmayan testlerden Mann-Whitney U testi kullanılarak analiz edilmiştir. Ayrıca her fark için etki büyüklüğü (r) hesaplanmıştır. Hedef belirleme, yardım arama, içsel ilgi ve öğrenme hedef yönelimi faktörlerinde Eğitimde İyi Örnekler Yarışması uygulamasına katılanlar lehine anlamlı farklılık bulunmuştur. Diğer faktörlerde katılanların ortalama değerleri daha yüksek olmasına rağmen ortalama farkı istatistiksel olarak anlamlı çıkmamıştır. Çalışma bulguları öz-düzenlemesi yüksek olan öğretmenlerin İl Milli Eğiti Müdürlüğünce düzenlenen yarışmaya diğer öğretmenlere göre daha fazla katılma eğilimine sahip olduklarını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler

Eğitimde iyi örnekler yarışması
Öz düzenleme
Öğretmen eğitimi

Abstract

Self-regulation, referring to the regulation of the one's own learning, has become an important skill in today's society. In the study, it was aimed to examine the relations between teacher self-regulation and their participation in Good Practices in Education Competition. A quantitative relational research model was used. Participants consisted of randomly selected in-service teachers working in public and private schools under thirteen District National Education Directorates in Muğla Province in 2019-2020 academic year. A total of 172 in-service teachers voluntarily participated in the study. Teacher Self-Regulation Scale was used as data collection tool. Mann-Whitney U test was conducted among the non-parametric tests. In addition, the effect size (r) was calculated for each difference. A significant difference was found in favor of the participants in the Good Practices in Education Competition in the factors of goal setting, help seeking, intrinsic interest and mastery goal orientation. Although the average values of the participants in other factors were higher, the mean difference was not statistically significant. The findings of the study showed that teachers with high self-regulation tend to participate in the competition organized by the Provincial Directorate of National Education more than other teachers.

Keywords

Good practices in education
Self-regulation
Teacher education

Başvuru Tarihi/Received
04.05.2021

Kabul Tarihi /Accepted
18.12.2021

| Araştırma Makalesi / Research Article |

Suggested APA Citation/Önerilen APA Atf Biçimi:

Damli, N., Alpaslan, M.M., Armutcuoğlu, Ş., Ayata, S., & Tufaner, E. (2021). Examining the relations of self-regulations of teachers with participation in good practices in education competition. *Manisa Celal Bayar University Journal of the Faculty of Education*, 9(2), 15-26. <https://doi.org/10.52826/mcbuefd.932663>.

¹ Bu çalışmada 2020 yılı öncesine ait veriler kullanıldığı yazarlar tarafından beyan edildiği için etik kurul raporu gerekmemektedir.

² Öğretmen, Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Muğla, TÜRKİYE; <https://orcid.org/0000-0002-4868-9527>

³ Sorumlu Yazar, Doç. Dr. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Matematik ve Fen Bilimleri Eğitimi Bölümü, Muğla, TÜRKİYE; <https://orcid.org/0000-0003-4222-7468>

⁴ Dr., Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Muğla, TÜRKİYE; <https://orcid.org/0000-0002-9273-4161>

⁵ Öğretmen, Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Muğla, TÜRKİYE; <https://orcid.org/0000-0002-8880-6388>

⁶ Öğretmen, Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Muğla, TÜRKİYE; <https://orcid.org/0000-0002-1199-9273>

GİRİŞ

Yirmi birinci yüzyılda çağın gereği olarak gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler eğitim politikalarının ciddi değişim sürecine girmişlerdir (Ertürk, 2020). Öğretmen ve öğrencilerin eğitim öğretim döngüsünde rolleri değişmiştir. Özellikle öğretmenlerin, öğrenme ortamlarında merkezde olma rolünden çekilip yeni yöntem ve yaratıcılığın ön planda olduğu müfredatlar ile rehber görevini üstlenmeleri çağın gereksinimi olmuştur (Sfard & Prusak, 2005). Eğitim sisteminde eğitim politikaları, müfredat, teknoloji ve materyal gibi birçok alanda yapılan gelişmeler ve başarılar uygulamada okul yöneticilerinin ve öğretmenlerin mesleki yeterliliklerine ve algılarına ve mesleki adanmışlığa bağlıdır (Millî Eğitim Bakanlığı [MEB], 2018). Bu bağlamda çağın ve geleceğin becerileriyle donanmış, bilimi ön planda tutan, nitelikli bireyler yetiştirmek amacıyla yola çıkan MEB 2023 Eğitim Vizyonu belgesinde insan kaynaklarının geliştirilmesi ön planda tutulmuştur. Bu önceliği temel alarak okul yöneticileri ve öğretmen mesleki gelişim etkinliklerini desteklenerek yeni bir mesleki gelişim anlayışı, model ve sistem oluşturulacağı 2023 Eğitim Vizyonunda yer almaktadır. Söz konusu vizyon belgesinde insan kaynaklarının geliştirilmesi ve yönetimi konusunda iki hedef bulunmaktadır; “Okul yönetici ve öğretmenlerin mesleki gelişimleri yeniden yapılandırılacak” ve “İnsan kaynağının verimli kullanılması ve hakkaniyetli bir şekilde ödüllendirilmesi sağlanacak” (MEB, 2018). Bu nedenlerle öğretmenlere İl Millî Eğitim Müdürlüklerinde (MEM) sürekli mesleki gelişim eğitimi verilmektedir. Bu mesleki gelişim eğitimlerine katılan özelliklerin belirlenmesi bu eğitimlere katılan öğretmen sayısını artırma ve niteliğini ve ihtiyaçlarını karşılama için önemlidir. Fakat alanyazına bakıldığında bu mesleki gelişim eğitim ve projelere katılan ve katılmayan öğretmenlerin özellikleri incelenmemiştir. Bu özellikleri incelemek MEM tarafından verilen mesleki gelişim eğitimlerinin düzenlenmesinde ve bu eğitimlerin okul ortamına yansımalarının incelenmesi önem arz etmektedir. Bu katkıyı incelemek için Muğla İl MEM Müdürlüğüne düzenlenen “Eğitimde İyi Örnekler Projesi” örnek olarak seçilmiş ve katılan ve katılmayan öğretmenlerin öğretmen öz-düzenleme becerisi arasındaki fark incelenmiştir. Öğretmen öz-düzenleme öğretmenin kendi öğretimini izlemesi, kontrol etmesi ve düzenlemesi olarak tanımlanır ve öğretmen kalitesi için önemli bir faktördür ve bu nedenle mesleki gelişimde önemli olduğu seçilmiştir.

Eğitimde İyi Örnekler Yarışması

- “Eğitimde İyi Örnekler” faaliyeti tam anlamıyla bir yarışma formatında olmayıp, eğitim personelinin geliştirdikleri iyi örnekleri birbirleriyle paylaşmalarına, birbirlerine model teşkil etmelerine imkân sağlayarak eğitim öğretim aktivitelerini ile materyallerini geliştirmeyi ve yaygınlaştırmayı hedeflemektedir (Muğla İl MEM, 2021). Bu bağlamda yarışma şu hedefleri içermektedir;
- İyi örnek olarak kabul edilen çalışmaların, okul/kurumlar tarafından farkına varılarak ortaya konulması ve yaygınlaştırılması,
- Eğitim öğretim sürecinde okul/kuruma katkı sağlayan, hizmet sunan paydaş ve tedarikçilerin sundukları hizmet kalitesinin artırılması,
- Öğrenci, öğretmen, yönetici, veli ve tedarikçilerin kendilerini geliştirmeleri ve eğitim öğretim faaliyetleri boyunca daha iyi örnekler ortaya koyabilmeleri doğrultusunda motive edilmeleri,
- Öğretmenler, okul/kurum liderleri ve tüm çalışanlar arasında arzu edilen eşgüdümün sağlanması,
- Farklı ve yeni uygulamaları ortaya çıkararak insan kaynaklarından maksimum düzeyde istifade edilmesi,
- Kamu kaynaklarının etkin ve verimli kullanılmasının sağlanması,
- Okul aile birliği, mezunlar derneği gibi okula gönüllü hizmet eden kurumların eğitime katkı düzeylerinin yükseltilmesi,
- İyi örneklerin tüm Muğla ilinde yaygınlaşmasının sağlanmasıdır.

Söz konusu projenin hedef kitesini, Muğla İl Millî Eğitim Müdürlüğü’ne bağlı tüm derece ve türdeki özel-resmi okullar/kurumlar ile bu okul ve kurumlarda çalışan görevli öğretmenler, öğrenciler, veliler ve tüm

çalışanlar oluşturmaktadır. Proje etkin öğretim, kültür sanat ve spor, bilim ve teknoloji, özel eğitim ve hayat boyu öğrenmeden oluşan beş kategorisi bulunmaktadır. Yarışmaya katılmak için öğretmenler hazırlanmış oldukları projeleri Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün hazırlanmış olduğu yarışma portalı üzerinden sisteme yüklemeleri gerekmektedir. Yüklenen projeler alanlarında uzman akademisyen ve öğretmenlerden oluşturulan İl Değerlendirme Kurulu tarafından daha öncesinde belirlenen kriterler (yaygın etki, özgünlük vb.) göz önüne alınarak portal üzerinden değerlendirilir. Her alanın puan sıralamasına göre ilk beş proje saha değerlendirmesine kalarak Saha Değerlendirme Kurulu tarafından değerlendirilir. Saha değerlendirmesi sonucunda puan üstünlüğüne göre dereceye giren okulların projeleri belli olur. Her alanda dereceye giren okullara ve öğretmenlere ödüller verilmektedir.

Öğretmen Öz-düzenleme

21. yüzyılda, bilgi ve becerilerini sürekli geliştiren bireylerin yetiştirilmesi önem kazanmış olması akademik başarının önemli bir belirleyicisi olan, bireylerin hayat boyu öğrenmelerine katkı sağlayan öz düzenleme becerisini ön plana çıkarmıştır (Sarı & Akinoğlu, 2009). Öğrenme ve akademik başarıya etki eden en etkin etmenlerden biri öz düzenleme; bireyin öz hedeflerini belirledikleri, biliş ve motivasyonlarını düzenledikleri, hedefleri sosyal çevresi bağlamında yönlendirip sınırlandırdıkları aktif ve yapıcı süreçtir (Ayberk & Aslan, 2017). Arslan ve Gelişli (2015) ise öz düzenlemeyi kişinin kendi öğrenme hedeflerini belirlediği, tüm motivasyon ve davranışları açısından aktif ve yapıcı bir süreç olarak tanımlanmaktadır. Çiltaş (2011) 'e göre öz düzenlemeli öğrenme, kişinin kendisini tanıma ve kendi kendine öğrenebilmesi içinde kullanılan yol, her türlü işlem, teknik ve strateji olarak tanımlanmanın yanında kişinin amaçlarını belirleme ve bu yolda kendi çalışma kuralları doğrultusunda bilişsel olarak kendini motive etme işidir. Diğer bir açıdan öz düzenleme becerisi, öğrenilerek geliştirilebilir sadece kişinin belirli bir zaman diliminde değil de tüm yaşamını boyunca gereksinim duyacağı bir olgudur (Karaoğlu & Pepe, 2020).

Öz düzenleme kuramı, bireyin olaylar durumlar karşısındaki davranışlarını bireylerin içsel motivasyonu ile açıklayan bir bilişsel kuramdır. İçsel motivasyonu öz düzenlenmiş öğrenme ile ilişkilendiren kuram, kişilerin öğrenme sürecinde kendilerini motivasyon konusunda sorumluluk kabul ettiğini ve bu durumun en etkili öğrenme olduğunu belirtir (Duy, 2017). Kuramın dört çeşit hipotezi vardır;

- Birey öğrenim sürecinde aktif olup öğrenmeye dair amaç ve beklentilerini kendileri belirledikleri kabul edilir.
- Bireylerin iç motivasyonları haricinde çevrelerini izledikleri, kontrol ettikleri ve düzenleyebilecekleri kabul edilir.
- Bireylerin amaç ve beklentilerin ölçütlerini belirledikleri aynı zamanda tekrardan düzenleyebildiklerini kabul edilir.
- Bireyin kendisi, sosyal çevresi ve başarısı üçgenindeki ilişkileri kurmada bireyin motivasyonu, davranışları ve bilişlerini düzenlemesinin öğrenme ve başarıda etkin olduğu kabul edilir.

Öz-düzenleyici öğrenme birbiriyle ilişkili 3 döngüsel süreç ile ele alınmış olup öngörü, performans ve kendini yansıtma kavramlarına yer verilmiştir (Zimmerman & Cleary, 2009). Görev analizi, hedef belirleme ve stratejik planlama gibi proaktif süreçler bir öngörü evresinin süreçleridir. Birey performans sürecinde zaman yönetimi, görev belirleme ve çevre uyanlarından etkilenme vb. durumlarla kendini kontrol eder. Son süreç olan kendini yansıtma kişi öz değerlendirme yaparak tatmin aşamasına ulaşır.

Öz-düzenleme becerisi ya da öz-düzenleyici öğrenme (self-regulation or self-regulated learning), bireyin etkin ve yapılandırmacı bir şekilde kendi motivasyonunu, bilişsel süreçlerini ve davranışlarını düzenlemesi olarak tanımlanır (Alpaslan, 2017). Öz-düzenleme becerisi gelişmiş bireyler, hazırbulunuşluk düzeylerine yönelik öğrenme hedefleri koyarlar, kendi öğrenme süreçlerini izlerler ve öğrenme yaklaşımlarının etkililiğini değerlendirirler (Alpaslan, 2019). Öz-düzenleme becerisi ile ilgili olan çalışmalar genellikle öğrencilere odaklanırken son yıllarda öğretmenlerin mesleki gelişimlerine de odaklanmıştır. Çapa-Aydın, Sungur ve Uzuntiryaki (2009) öğretmen öz-

düzenleme becerisini öğretmenlerin etkili öğretim amacıyla üstbilişlerini, motivasyonlarını ve stratejilerini yönlendirip sürdürdükleri, kendi öğretimlerini değerlendirdikleri ve yapılandırdıkları etkin bir süreç olarak tanımlamışlardır. Öz düzenleme becerisi yüksek olan öğretmenler, ağır iş yükleri olmasına rağmen duygusal olarak daha az yorgunluk hissedebilirler ve kişisel enerjilerini ve kaynaklarını daha etkili kullanabilirler (Hobfoll, 2002). Ayrıca, yüksek öz-düzenleme becerisine sahip olan öğretmenler, çevrelerinden ve öğrencilerinden öğretim süreçlerine ilişkin dönüt alma ve öğretim uygulamalarını geliştirme eğilimindedir (Mattern & Bauer, 2014). Bu nedenle öğretmenlerin öz-düzenleme becerileri ile öğretim süreçlerinin niteliğiyle ilişkili olduğu söylenebilir (Kunter vd., 2013).

Öğrenme ve akademik başarıya etki eden unsurlardan biri olan öz düzenleme becerisinin geliştirilmesi hem öğretmenlerin niteliğinde hem de öğrencilerin akademik başarısında etkilidir (Ayberk & Aslan, 2017; Wentzel, 2016). Eğitimde İyi Örnekler Yarışması uygulamasının öğretmenlerinin öz düzenlemeleriyle ilişkisinin incelenmesi amaçlandığı bu çalışmada, öğretmenlerin öz düzenlemelerini söz konusu yarışma katılıp katılmamalarıyla ilişkili olduğu beklenmektedir. Öğretmenlerin öz düzenleme becerilerinin gelişmesinde farklı türden etkinlik programlarına yer verilmeli ve yeterliliklerini gösterecekleri ortamların oluşturulması yardımcı olunmalıdır (Olsen & Anderson, 2007; Tortop & Eker, 2014). Eğitimde İyi Örnekler Yarışması, öğretmenlerin yeterlilikleri ve tecrübelerini sergileyebilecekleri yeni ortamlar yaratmaktadır. Öğretmenlerin hazırlanmış oldukları iyi örnek çalışmalarının ortaya çıkması ve yaygınlaştırılması için iyi bir fırsat olarak karşımıza çıkan Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasının öğretmenlerin öz düzenlemeleriyle ilişkili olduğu düşünülmektedir. Söz konusu yarışmanın öğretmenlerin öz düzenlemesiyle ilişkisi ele alındığında, öğretmenlerin öz düzenlemesi yüksek olan öğretmenlerin öğrencilerin bilişsel yeterliliklerine ve motivelerine olumlu etkisi de düşünülecek olduğunda (Alpaslan, Yalvac, Loving, & Willson, 2016; Yazıcı, 2009); Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasının Öğretmenlerin öz düzenlemesine etkisinin incelenmesi önem arz etmektedir. Öğretmenlerin öz düzenlemesi yüksek olan öğretmenlerin öğrencilerin bilişsel yeterliliklerine olumlu etkisi de düşünülecek olduğunda; Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasının Öğretmenlerin öz düzenlemesiyle ilişkisinin incelenmesi önem arz etmektedir. Bu amaçla aşağıdaki araştırma soruları incelenmiştir.

1. Öğretmenlerin öz-düzenleme düzeyleri nelerdir?
2. Öğretmenlerin öz-düzenlemeleri proje dâhil olup olmamaya ilişkili midir?

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu çalışmada Eğitimde İyi Örnekler Yarışması uygulamasına katılma durumunun öğretmenlerinin öz düzenleme becerileriyle ilişkisinin incelendiği için nicel araştırma modellerinden ilişkisel araştırma modeli kullanılmıştır. Nicel araştırmalar, gerçekliğin araştırmacıdan bağımsız, nesnel gözlemlenip ölçülebilen ve analiz edilebilen pozitivist görüşlerdir (Büyüköztürk vd., 2013). İlişkisel araştırmalar ise iki ya da daha fazla değişken arasındaki ilişkileri belirlemek ve aralarındaki neden-sonuç ilişkileri ile ilgili verileri elde etmek amacıyla yapılan çalışmalardır (Karasar, 2000).

Evren ve Örneklem

Araştırmanın çalışma evreni, 2019-2020 eğitim öğretim yılında "Eğitimde İyi Örnekler Yarışması" kapsamında Muğla ili; on üç İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü bünyesinde resmî ve özel okullarda görev yapan öğretmenler oluşturmaktadır. Muğla İl MEM'e bağlı 10,386 öğretmen bulunmaktadır. Bu öğretmenlerden 1048 öğretmen Eğitimde İyi Örnekler yarışmasına katılmıştır. Yarışmaya katılan öğretmenlerden gönüllü olarak çalışmaya katılmaları istenmiştir. Bu öğretmenlerden 58 tanesi ölçme araçlarını eksiksiz şekilde tamamlayıp geri dönüş yapmıştır ve araştırmanın yarışmaya katılan örneklemini oluşturmuştur. Bu örneklem grubu evrenin yaklaşık %5.5'ini oluşturmaktadır. Örneklem büyüklüğü (evrendeki kişi sayısı, güven aralığı (%5-%10) ve güven düzeyi (%95) hata oranı dikkate alınarak) hesaplandığında 50-100 arasında hesaplanmıştır. Bu nedenle örneklem büyüklüğü

bu çalışma için yeterlidir. Daha sonra katılmayan öğretmenlerin belirlenmesinde amaçlı örneklem yaklaşımı kullanılmıştır. Buna göre katılan öğrenmenin bulunduğu okuldan projeye katılmayan öğretmenler belirlenmiş ve bu öğretmenlerden katılmayan öğretmenler grubu oluşturulmuştur. Böylelikle çalışma örneklemini, aynı okuldan Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasına proje hazırlayan ve proje ekibinden olmayan öğretmenler olacak şekilde belirlenmiştir. Farklı branştan 172 (58 katılan ve 114 katılmayan) öğretmen çalışma örneklemini oluşturmaktadır. Katılmayan öğretmenlerin 42 tanesi erkek ve 72 tanesi ise kadındır. Katılan öğretmenlerin ise 34 tanesi kadın 24 tanesi erkektir. Verilerin toplandığı zamanlarda (2019-2020 Güz Dönemi) çalışmalar için etik kurul izni gerekmediği için sadece İl MEM' den alınan izin çerçevesinde veriler gönüllülük esasına göre toplanmıştır.

Veri Toplama Aracı

Bu araştırmada veri toplama aracı olarak Öğretmen Öz Düzenleme Ölçeği kullanılmıştır. Zimmerman'ın (2008) öz düzenleme modeline ve hizmet öncesi / hizmet içi öğretmenlerle yarı yapılandırılmış görüşmelere dayanan Öğretmen Öz Düzenleme Ölçeği, Çapa-Aydın ve arkadaşları tarafında 2009 yılında geliştirilmiştir. Toplam 39 maddeden oluşan ölçekte dokuz faktör yer almaktadır. Bunlar; hedef belirleme, içsel ilgi, performans hedef yönelimi, ustalık hedef yönelimi, öz talimat, duygusal kontrol, öz değerlendirme, öz tepki ve yardım aramadır. Öğretmen Öz Düzenleme Ölçeği "1= Tümüyle Katılmıyorum ile 6=Tümüyle Katılıyorum" arasında değişen 6'lı Likert tip üzerinden geliştirilmiştir. Çapa-Aydın vd. (2009) yaptığı çalışmada geçerlik için yaptıkları doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarına göre, model ile verilerin kabul edilebilir uyum değerlerine (CFI= 0.98, NFI= 0.98 ve RMSEA= 0.06) sahip olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca iç-tutarlılık katsayısı (Cronbach alfa) .62 ile .86 arasında hesaplanmıştır. Çapa-Aydın vd. (2009) geçerlik ve güvenilirlik sonuçlarına göre ölçeğin 39 maddelik halinin geçerli ve güvenilir olduğunu belirtmişlerdir. Bu çalışmada iç-tutarlılık değeri hesaplanarak belirlenmiştir. Öğretmen Öz Düzenleme Ölçeği tüm alt boyutların iç-tutarlılık değeri .81 olarak hesaplanmıştır. Her alt-boyuta ait iç-tutarlılık katsayıları (Cronbach alfa) Tablo 1'de verilmiştir. Bu değerler bir ölçme aracı için kabul edilebilir değer olan .70'ten büyük olduğu için elde edilen veriler güvenilir kabul edilmiştir (Karasar, 2000).

Veri Analizi

Öğretmenlerden toplanan veriler SPSS paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışma için elde edilen verilerin analizinde birden fazla istatistiksel yöntemler kullanılmıştır. İlk olarak betimsel analizden (ortalama değer, standart sapma vb.) yararlanılarak öğretmenlerin projeye katılan ve katılmayan olarak öz düzenleme düzeyleri belirlenmiştir. Karşılaştırmalı analizler yapılmadan önce parametrik testler için ön şart olan normallik dağılımı incelenmiştir. Çarpıklık ve basıklık değerlerinin -2 ile +2 aralığı dışında olduğundan dolayı normal dağılım göstermediği söylenebilir (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz, & Demirel., 2013). Ayrıca normalliği test etmek için yapılan Kolmogorov-Smirnov testi tüm alt-boyutlarda normalden dağılımdan istatistiksel olarak farklı çıkmıştır (p <.01). Bu nedenle parametrik olmayan testlerde Mann-Whitney U test yapılmıştır. Ayrıca her fark için etki büyüklüğü (r) hesaplanmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde çalışma grubundan elde edilen verilere yönelik betimsel Mann-Whitney U testi analiz sonuçları yer verilmiştir. İlk olarak öğretmenlerin öz düzenlemeye (duygu kontrolü, hedef belirleme, yardım arama, içsel ilgi, öğrenme hedef yönelimi, performans hedef yönelimi, öz değerlendirme, öz öğretim, öz-tepki) ilişkin ortalama (\bar{x}), standart sapma (SS) ve medya değerlerini belirlemek için betimsel analiz yapılmış olup analiz sonuçlarına yer verilmiştir (Tablo 1).

Tablo 1. Öz- Düzenleme Alt Boyutlarının Betimsel İstatistikleri ve İç-tutarlık Değerleri

	\bar{x}	SS	Çarpıklık	Basıklık	İç-tutarlık
Duygu kontrolü	5.07	0.85	-2.31	7.33	.87
Hedef belirleme	5.36	0.89	-3.22	12.24	.94
Yardım arama	5.05	1.01	-1.99	5.18	.89
İçsel ilgi	5.46	0.94	-2.95	9.33	.91
Öğrenme hedef yönelimi	5.37	0.80	-2.46	8.73	.80
Performans hedef yönelimi	2.97	1.08	0.60	-0.11	.78
Öz değerlendirme	5.27	0.88	-3.06	11.58	.87
Öz öğretim	5.37	0.91	-3.31	12.86	.92
Öz-tepki	5.09	0.90	-2.17	6.39	.77

Tablo 1’ de verilen bulgulara göre en yüksek ortalama içsel ilgi alt-boyutunda gözlenirken en düşük ortalama puan içe performans hedef yönelimi alt-boyutunda gözlenmiştir. Bu bulgular katılımcıların genellikle öğretmenliğe içsel ilgilerinin yüksek olduğunu ve diğer kişilerden daha iyi olmayı ya da yeteneklerini göstermeye fazla değer vermediklerini göstermektedir. Tablo 2’de Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasının katılım sağlayan ve sağlamayan öğretmenlerin öz düzenleme alt-boyutlarına göre betimsel istatistiklerine yer verilmiştir.

Tablo 2. Katılan ve Katılmayan Öğretmen Öz Düzenleme Alt Boyutlarına İlişkin Betimsel İstatistikleri

Alt Boyutlar	Katılanlar (n=58)		Katılmayanlar (n=114)	
	\bar{x} (SS)	Medyan Rank	\bar{x} (SS)	Medyan Rank
Duygu kontrolü	5.18 (.73)	92.47	5.01 (.91)	83.46
Hedef belirleme	5.53 (.74)	99.47	5.27 (.95)	79.90
Yardım arama	5.33 (.78)	100.95	4.91 (.99)	79.15
İçsel ilgi	5.61 (.80)	101.74	5.39 (.98)	78.75
Öğrenme hedef yönelimi	5.56 (.74)	99.91	5.28 (.81)	79.68
Performans hedef yönelimi	2.87 (.98)	80.45	3.02 (.99)	89.58
Öz değerlendirme	5.41 (.69)	93.92	5.20 (.96)	82.72
Öz öğretim	5.52 (.76)	96.19	5.29 (.98)	81.57
Öz-tepki	5.11 (.85)	86.40	5.08 (.93)	86.55

Tablo 2’de öğretmenlerin öz düzenleme ölçeğinde yer alan 9 alt boyutunun ortalaması, standart sapması ve medyan değerleri görülmektedir. Değerler göz önüne alındığında Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasına katılan öğretmenlerin öz düzenleme alt boyutların ortalamasının ($X=5.12$), katılmayanların ortalamasından ($X=4.93$) daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Söz konusu yarışmaya katılan öğretmenlerden içsel alt boyut ortalamasının ($X=5.61$) en yüksek, performans hedef yönelimi alt boyutunun ($X=2.87$) ise en düşük olduğu görülmüştür. Aynı şekilde yarışmaya katılmayan öğretmenlerin içsel alt boyut ortalamasının ($X=5.39$) en yüksek, performans hedef yönelimi alt boyutunun ($X=3.02$) ise en düşük olduğu tespit edilmiştir. Aynı zamanda performans hedef yönelimi alt boyut haricinde her bir alt boyut ortalama değerinin yarışmaya katılan öğretmenlerin katılmayan öğretmenlerden daha yüksektir. Tablo 3’te katılan öğretmenler ile katılmayan öğretmenlerin öz-düzenleme düzeyleri arasındaki farkı incelemek için yapılan Mann-Whitney U testine ait bulgular verilmiştir.

Tablo 3. Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasının Öğretmen Öz Düzenleme Alt Boyutlarına Ait Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	U	Z	Etki büyüklüğü (r)
Duygu kontrolü	2959.50	-1.13	.09
Hedef belirleme	2553.50	-2.47*	.19
Yardım arama	2468.00	-2.78*	.21
İçsel ilgi	2422.00	-3.01*	.23
Öğrenme hedef yönelimi	2528.00	-2.58*	.20
Performans hedef yönelimi	2955.00	-1.14	.09
Öz değerlendirme	2875.50	-1.42	.11
Öz öğretim	2744.00	-1.87	.14
Öz-tepki	3300.00	-.02	.002

* $p < .01$

Tablo 3'te Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasına katılan ve katılmayan öğretmenlerin öz düzenleme alt boyutlara ait farkın büyüklük değeri görülmektedir. Bu sonuçlara göre hedef belirleme, yardım arama, içsel ilgi ve öğrenme hedef yönelimi faktörlerinde katılanlar lehine anlamlı farklılık bulunmuştur. Diğer faktörlerde katılanların ortalama değerleri daha yüksek olmasına rağmen ortalama farkı istatistiksel olarak anlamlı çıkmamıştır. Farklar arasında en büyük etki büyüklüğü içsel ilgi alt-boyutunda gözlenirken en düşük etki büyüklüğü hedef belirleme alt-boyutunda gözlenmiştir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu çalışmada Eğitimde İyi Örnekler Yarışması uygulamasının öğretmenlerinin öz düzenlemelerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yapılan betimsel analiz sonuçlarına göre söz konusu yarışmaya katılan öğretmenlerden içsel alt boyut ortalamasının ($X=5,61$) en yüksek, performans hedef yönelimi alt boyutunun ($X=2,87$) ise en düşük olduğu görülmüştür. Aynı şekilde yarışmaya katılmayan öğretmenlerin içsel alt boyut ortalamasının ($X=5,39$) en yüksek, performans hedef yönelimi alt boyutunun ($X=3,02$) ise en düşük olduğu tespit edilmiştir. Performans hedef yönelimi alt boyutu ortalaması hariç tüm alt boyutların ortalama değerinin yarışmaya katılan haline göre yüksektir. Sadece performans hedef yönelimi alt boyutunun ortalamasının yarışmaya katılmayan öğretmenlerde düşük olması; terfi almanın, velilerden beğeni görmemin, öğrenci tarafından sevilmenin ve otoritemi sağlamanın söz konusu yarışmalar ya da benzeri projelerde yer almaktan daha kıymetli olduğunu göstermektedir. Hem yarışmaya katılım sağlayan ($X= 5,61$) hem de katılmayan ($X= 5,39$) öğretmenlerin içsel ilgi alt boyutu ortalamasının yüksek olması, öğretmenlerin mesleklerini severek yaptıklarını, öğrencilerin edindikleri kazanımlardan mutlu olduklarını, çocukluklarından beri öğretmenlik mesleğine ilgi duyduklarını ve derse istekle geldiklerini göstermektedir.

Yapılan Mann-Whitney U testi sonuçlarına göre Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasının öğretmenlerin öz düzenlemelerine olan etkisi incelendiğinde hedef belirleme, yardım arama, içsel ilgi ve öğrenme hedef yönelimi alt boyutlarının katılan öğretmenlere açısından anlamlı bir şekilde fark olduğu görülmektedir. Öğretmenlerin içsel ilgi alt boyutunun ($r = ,23$) katılanlar lehine anlamlı farklılık bulunması yarışmaya katılan öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine olan sevgilerini ve gurur duyduklarını, öğrencilerinin mutluluğunu önemstediklerini ve derslere istekli girdiklerini göstermektedir. Öğretmenlerin yardım arama alt boyutunun ($r=,21$) katılanlar lehine anlamlı farklılık bulunması yarışmaya katılan öğretmenlerin çözemedikleri sorunlarda ve ders hazırlığında diğer öğretmenlerden yardım istediklerini ve ders sonrasında edindiği olumlu ya da olumsuz deneyimlerini meslektaşlarıyla paylaştıklarını göstermektedir. Aynı şekilde öğrenme hedef belirleme alt boyutunun ($r=,19$) katılanlar lehine anlamlı farklılık bulunması öğretmenlerin öğrencilerin öğrenmesini ve yaşama hazırlanmalarını önemstediklerini, kendini geliştirme ve mesleki yönden tatmin etmek istediklerini göstermektedir. Bununla beraber hedef belirleme alt boyutunun ($r=,20$) katılanlar lehine anlamlı farklılık bulunması öğretmenlerin ders hazırlarken hedefleri, yöntemi ve değerlendirme sürecini belirlediğini ve öğrenci özelliklerini göz önüne aldığını göstermektedir. Öz-düzenleme öğretmenlerin ağır iş yüklerini verimli bir şekilde yönetmeleri için önemli bir beceridir (Mattern & Bauer, 2014). Bu çalışmanın sonuçları bunu destekler niteliktedir.

Analiz sonuçlarına göre Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasının öğretmenlerin öz düzenlemelerine olan etkisi incelendiğinde duygu kontrolü, performans hedef yönelimi, öz değerlendirme, öz öğretim ve öz tepki alt boyutlarında anlamlı bir şekilde farklılık görülmemektedir. Öz-değerlendirme öğretmenlerin bilgi edinimi ve mesleki gelişiminde çok önemli bir rol oynamaktadır (Chen & Jang, 2019). Yarışmaya katılım sağlayan ya da sağlamayan tüm öğretmenlerin duygu alt boyutun istatistiksel ortalaması yüksek olması, bir problemle karşılaştıkları zaman soğukkanlı davranabildiklerini, ders sırasında sorun karşısında sakinleşebildiklerini ve kendilerini kontrol edebildiklerini göstermekte olup Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasına katılım sağlayan öğretmenler açısından anlamlı bir fark oluşmadığı istatistiksel değerlerden anlaşılmaktadır (Klusmann, Kunter, Trautwein, Lüdtke & Baumert, 2008). Aynı şekilde araştırmaya katılan tüm öğretmenlerde öz değerlendirme alt boyutun yüksek olması ders sırasında yapılan hatalardan ders alındığını, hedeflere ulaşıp ulaşılmadığını kontrol eddiklerini ve öğrencilerin dönütlerine göre ders akışını belirlediklerini göstermektedir. Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasına katılım sağlayan öğretmenler

açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık çıkmamıştır. Diğer bir alt boyut olan öz öğretim alt boyutu ortalaması, yarışmaya katılım sağlayan öğretmenler açısından yüksek fakat istatistiksel olarak anlamlı görülmemektedir. Bu durum araştırmaya katılım sağlayan tüm öğretmenlerin, zaman etkili kullanma konusunda kendilerini yönlendirdiklerini, ders esnasında kullandıkları yöntemlerin işlevsel olmadıklarını fark ettiklerinde yöntem değişikliğine gidebileceklerini ve öğrenci gereksinimlerine göre yöntem seçtiklerini göstermektedir. Bununla beraber öz tepki ortalamasının yüksek olması ders süreci planlandığı çerçevede ilerlerse kendilerini takdir ettiklerini, elde edilen başarıdan çalışma konusunda motive olduklarını, aynı şekilde olumsuzlar karşısında ise demotive olduklarını göstermektedir (Uzuntiryaki-Kondakçı Demirdöğen, Akın, Tarkin, & Aydın-Günbatır, 2017). Fakat Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasına katılım sağlayanlar açısından anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Farklılık genellikle öz-düzenleme becerisinin öngörü alt-boyutlarında görülmektedir. Öngörü bireyin stratejik hedefler belirlediği aşamadır (Bozkurt & Yetkin-Özdemir, 2018). Eğitimde İyi Örnekler Yarışması öğretmenlerin sınıf içi uygulamalarıyla direkt ilgili olmadığı için diğer öz-düzenleme aşamalarında (performans ve kendini yansıma) anlamlı farklılık görülmemesi beklenen bir durumdur.

ÖNERİLER

Öğretmenler kariyerleri boyunca meslektaşlar, öğrenciler, veliler, yöneticiler ve meslekleriyle ilgili olarak farklı deneyimler yaşarlar ve öğretmenlerin sürekli olarak kendi öğrenmelerini düzenlemeleri gerekmektedir (Akbari vd., 2017). Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasının öğretmenlerin öz düzenlemesine etkisi göz önüne alındığında öğretmenler arasında söz konusu yarışma ya da buna benzer eğitim ortamların artırılması gerekmektedir. Muğla İl Millî Eğitim Müdürlüğü bünyesinde birçok alanda farklı yarışma ortamları düzenlenmektedir. Bu yarışma ortamlarında öğretmenlerin yer alması hem öğretmenlerin öz düzenlemelerine etki edebileceği gibi çarpan etkisiyle öğrenci başarısını da artıracaktır (Uğurlu & Demir, 2016).

Baumeister vd. (2006) öz-düzenleme becerilerinin gelişiminde düzenli egzersizlerin (kasları güçlendirmek gibi) öz-düzenleme kapasitesini arttırmak için çok önlemleri olduğunu vurgulamaktadır. Bu bağlamda eğitim yöneticileri hizmet içi öğretmenlerin bilgilerini ve öz-düzenleme becerilerini güçlendirmek için düzenli mesleki gelişim programları, çalıştaylar veya eğitim oturumları düzenleyerek onlara bildiklerini sürekli olarak uygulamalarını hatırlatabilirler (Chen & Jang, 2019). Yılmaz (2018) yaptığı çalışmada öğretmenlerin büyük çoğunluğu öz düzenleme becerilerini geliştirmeye yönelik etkinlik tasarlayabileceklerini belirtmelerine rağmen hepsinin öz düzenlemeli öğrenmeye yönelik hizmet içi eğitimlerine ihtiyaç duyduklarını belirtmişlerdir. Buradan yola çıkarak öz düzenleme ile ilgili hizmet içi eğitimler verilebilir. Aynı şekilde öğretmenlerin Erasmus+ projelerinden faydalanmaları ve projelerde yer almaları, uluslararası örneklerle karşılaşılarak mesleki motivasyonlarına ve öz düzenlemelerine katkı sağladığı düşünülmektedir.

TÜBİTAK Bilim ve Toplum Programlarından olan 4006 Bilim Fuarlarında öğretmenler ve öğrenciler açısından aktif bilimsel bir süreç olması öz düzenlemelerine etki edebileceğinden okulların bilim fuarlarına katılımı tavsiye edilebilir. Aynı zamanda tüm bu yarışmalar, projeler ve fuarlar göz önüne alındığında yarışmaya katılım sağlayan öğretmenlerin ödüllendirilmesinin artırılması performans yönelim hedefini önemseyen öğretmenlerin de Eğitimde İyi Örnekler Yarışmasına katılımı yükseltebileceği gibi bir projede yer alma sürecinin öğretmenin öz düzenlemesine etkisini de artıracaktır.

KAYNAKÇA

- Akbari, R., Samar, R. G., Kiany, G. R., & Tahernia, M. (2017). A qualitative study of EFL teachers' emotion regulation behavior in the classroom. *Theory and Practice in Language Studies*, 7(4), 311-321. <http://doi.org/10.17507/tpls.0704.10>
- Alpaslan, M. M., Yalvac, B., Loving, C. C., & Willson, V. (2016). Exploring the relationship between high school students' physics-related personal epistemologies and self-regulated learning in Turkey. *International Journal of Science and Mathematics Education*, 14(2), 297-317. <http://doi.org/10.1007/s10763-015-9685-7>
- Alpaslan, M. M. (2017). The relationship between personal epistemology and self-regulation among Turkish elementary school students. *The Journal of Educational Research*, 110(4), 405-414. <http://doi.org/10.1080/00220671.2015.1108277>
- Alpaslan, M. M. (2019). Examining relations between physics-related personal epistemology and motivation in terms of gender. *The Journal of Educational Research*, 112(3), 397-410. <https://doi.org/10.1080/00220671.2018.1540966>
- Arslan, S., & Gelişli, Y. (2015). Algılanan Öz-düzenleme Ölçeği'nin geliştirilmesi: geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Sakarya University Journal of Education* 5(3), 67-74. <http://dx.doi.org/10.19126/suje.91303>
- Ayberk, B., & Aslan, S. (2017). Öğretmen adaylarının öz-düzenleme düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 13(3), 455-470. <https://doi.org/10.17244/eku.331938>
- Baumeister, R. F., Gailliot, M., DeWall, C. N., & Oaten, M. (2006). Self-regulation and personality: How interventions increase regulatory success, and how depletion moderates the effects of traits on behavior. *Journal Of Personality*, 74(6), 1773-1802. <http://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2006.00428.x>
- Bozkurt, E., & Yetkin-Özdemir, I. E. (2018). Middle school mathematics teachers' reflection activities in the context of lesson study. *International Journal of Instruction*, 11(1), 379-394. <https://doi.org/10.12973/iji.2018.11126a>
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E.K., Akgün, Ö.E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2013). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Pegem Akademi.
- Chen, Y. H., & Jang, S. J. (2019). Exploring the relationship between self-regulation and TPACK of Taiwanese secondary in-service teachers. *Journal of Educational Computing Research*, 57(4), 978-1002. <http://doi.org/10.1177/0735633118769442>
- Çapa-Aydın, Y., Sungur, S., & Uzuntiryaki, E. (2009). Teacher self-regulation: Examining a multidimensional construct. *Educational Psychology*, 29(3), 345-356. <https://doi.org/10.1080/01443410902927825>
- Çiltaş, A. (2011). Eğitimde öz-düzenleme öğretiminin önemi üzerine bir çalışma. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3 (5), 1-11. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/181751>
- Duy, B. (2017). Güdülenme ve bireysel farklılıklar. Editör Alim Kaya. *Eğitim Psikolojisi*. Pegem Akademi. ss. 499-540.
- Ertürk, A. (2020). 2023 Eğitim Vizyonu: Sorunlara çare mi?. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 48, 321-345. <http://doi.org/10.9779/pauefd.537273>
- Hobfoll, S. E. (2002). Social and psychological resources and adaptation. *Review of General Psychology*, 6(4), 307-324. <https://doi.org/10.1037%2F1089-2680.6.4.307>
- Karaoğlu, B., & Pepe, O. (2020). Beden eğitimi öğretmen adaylarının akademik öz düzenleme becerilerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(2), 214-224. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/1190174>
- Karasar, N. (2000). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Nobel Yayıncılık.
- Klusmann, U., Kunter, M., Trautwein, U., Lüdtke, O., & Baumert, J. (2008). Teachers' occupational well-being and quality of instruction: The important role of self-regulatory patterns. *Journal of Educational Psychology*, 100(3), 702-715. <http://dx.doi.org/10.1037/0022-0663.100.3.702>

- Kunter, M., Klusmann, U., Baumert, J., Richter, D., Voss, T., & Hachfeld, A. (2013). Professional competence of teachers: effects on instructional quality and student development. *Journal of Educational Psychology, 105*(3), 805. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/a0032583>
- Mattern, J., & Bauer, J. (2014). Does teachers' cognitive self-regulation increase their occupational well-being? The structure and role of self-regulation in the teaching context. *Teaching and Teacher Education, 43*, 58-68. <http://dx.doi.org/10.1016/j.tate.2014.05.004>
- MEB (2018). *2023 Eğitim Vizyonu*. Milli Eğitim Bakanlığı. <https://2023vizyonu.meb.gov.tr/>
- Muğla İl MEM (2021). *Eğitimde İyi Örnekler Projesi*. Erişim tarihi 04/05/2021. <https://muglaerge.meb.gov.tr/www/mugla-egitimde-iyi-ornekler-projesi/icerik/206>
- Olsen, B., & Anderson, L. (2007). Courses of action: A qualitative investigation into urban teacher retention and career development. *Urban Education, 42*(1), 5-29. <https://doi.org/10.1177%2F0042085906293923>
- Sarı, A., & Akınoğlu, O. (2009). Öz-düzenlemeli öğrenme: Modeller ve uygulamalar. *Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 29*, 139-154. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1835>
- Sfard, A., & Prusak, A. (2005). Telling identities: In search of an analytic tool for investigating learning as a culturally shaped activity. *Educational Researcher, 34*(4), 14-22. <https://doi.org/10.3102%2F0013189X034004014>
- Tortop, H. S. & Eker, C. (2014). Öğretmen adaylarının fen öğretimi öz-yeterlilikleri ile fen öğrenimi öz düzenlemeli öğrenme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi, 22*, 168-184. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/786792>
- Uğurlu, C. T. & Demir, A. (2016). Etkili okullar için kim ne yapmalı? *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 12*(1), 53-57. <https://doi.org/10.17860/efd.16514>
- Uzuntiryaki-Kondakci, E., Demirdöğen, B., Akın, F. N., Tarkin, A., & Aydın-Günbatır, S. (2017). Exploring the complexity of teaching: the interaction between teacher self-regulation and pedagogical content knowledge. *Chemistry Education Research and Practice, 18*(1), 250-270. <https://pubs.rsc.org/en/content/articlelanding/2017/rp/c6rp00223d>
- Wentzel, K. R. (2016). Teacher-student relationships. In K. R. Wentzel & D. B. Miele (Eds.), *Handbook of motivation at school* (2nd ed., pp. 211-231). Taylor Francis.
- Yazıcı, H. (2009). Öğretmenlik mesleği, motivasyon kaynakları ve temel tutumlar: kuramsal bir bakış. *Kastamonu Eğitim Dergisi, 17*(1), 33-46. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/817983>
- Yılmaz, B. (2018). *Okul öncesi ve sınıf öğretmenlerinin öz düzenlemeli öğretime ilişkin öz yeterliliklerinin ve öz-düzenlemeli öğretimi kullanımları hakkındaki görüşlerinin incelenmesi* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul. https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=mgSToWTcgFOxX8KD7yEm-g&no=YU-O1Jk-dgRM2NV_NhdMqw
- Zimmerman, B. J. (2008). Investigating self-regulation and motivation: Historical background, methodological developments, and future prospects. *American Educational Research Journal, 45*(1), 166-183. <https://doi.org/10.3102%2F0002831207312909>
- Zimmerman, B. J., & Cleary, T. J. A. (2009). *Handbook of motivation at school*. Routledge

Extended Abstract

Introduction

In the 21st century, the roles of teachers and students in the education have changed. For teachers, it has become a compulsory to withdraw from the role of being in the center in learning environments and to take the role guiding with new teaching methods. Accordingly, in the 2023 Education Vision it was emphasized that a new professional development understanding, model and system would be provided for teachers. For these reasons, continuous professional development training is given to teachers in the Provincial Directorates of National Education (MEM). Determining the quality of these professional development activities is important for increasing the number of teachers participating in these activities and their qualifications and needs. However, in the literature, the characteristics of the teachers who participated and did not participate in these professional development trainings and projects were not examined. It is important to examine the characteristics in the organization of professional development trainings given by MEM and to examine the reflection of these trainings on the school environment. In order to examine this contribution, the "Good Practices in Education Competition" organized by Muğla Provincial MEM Directorate was chosen as an example and the difference between teacher self-regulation skills of participating and non-participating teachers was examined. Teacher self-regulation is defined as the teacher's monitoring, control and regulation of his/her own teaching and is an important factor for teacher quality and has therefore been chosen to be important in professional development.

Methods

In this study, the relational research model, one of the quantitative research models, was used since the relationship between the participation in the Best Practices in Education Competition and the self-regulation skills of the teachers was examined. There were 10,386 teachers affiliated to Muğla Provincial MEM in 2019-2020 academic year. Among these teachers, 1048 teachers participated in the Good Practices in Education Competition. 58 of these teachers completed the measurement tools completely and returned and, formed the sample of the research participating in the competition. The teachers who did not participate in the project from the school where the participating learning took place were determined and a group of teachers who did not participate was formed from these teachers. Thus, the study sample was determined to be teachers from the same school who prepared a project for the Best Practices in Education Contest and who were not from the project team. 172 teachers (58 who participated and 114 did not) from different branches constitute the study sample. In this study, the Teacher Self-Regulation Scale, developed by Capa-Aydin et al. (2009), was used as a data collection tool. As a 6 scale Likert type, there are nine factors in the scale, as goal setting, intrinsic interest, performance goal orientation, mastery goal orientation, self-instruction, emotional control, self-evaluation, self-reaction, and help seeking. The internal-consistency value of the whole scale was calculated as .81, whereas for the sub-dimensions it ranged from .77 to .94. Data did not meet criteria for normal distribution since the skewness and kurtosis values were outside the range of -2 to +2 and the Kolmogorov-Smirnov test was statistically different from normal distribution in all sub-dimensions ($p < .01$; Büyüköztürk et al., 2013). For this reason, data were evaluated as non-parametric, and the Mann-Whitney U test was used.

Results and Discussion

According to the results of the descriptive analysis, it was seen that the internal sub-dimension average ($X=5.61$) was the highest and the performance goal orientation sub-dimension ($X=2.87$) was the lowest among the teachers participating in the said competition. Likewise, it was determined that the internal sub-dimension average ($X=5.39$) of the teachers who did not participate in the competition was the highest and the performance goal orientation sub-dimension ($X=3.02$) was the lowest. Except for the performance goal orientation sub-dimension, the average value of all sub-dimensions is higher than the one participating in the competition. Only the average of the performance goal orientation sub-dimension was low among the teachers who did not participate in the competition; It shows that getting a promotion, being appreciated by the parents, being liked by the students, and gaining my

authority is more valuable than taking part in such competitions or similar projects. The fact that both the teachers who participated in the competition ($X= 5.61$) and those who did not ($X= 5.39$) have a high mean of intrinsic interest sub-dimension indicate that the teachers love their profession, that the students are happy with their achievements, that they have been interested in the teaching profession since their childhood and that they are willing to attend the lesson. shows their arrival. According to the results of the Mann-Whitney U test, when the effect of the Best Practices in Education Competition on teachers' self-regulation is examined, it is seen that there is a significant difference in terms of the teachers participating in the sub-dimensions of goal setting, help seeking, intrinsic interest and learning goal orientation. In this context, education administrators can remind in-service teachers to constantly apply what they know by organizing regular professional development programs, workshops or training sessions to strengthen their knowledge and self-regulation skills (Chen & Jang, 2019). In the study conducted by Yılmaz (2018), although the vast majority of teachers stated that they could design activities to improve their self-regulation skills, they all stated that they needed in-service training for self-regulated learning. Based on this, in-service training on self-regulation can be given. Likewise, it is thought that teachers benefit from and take part in Erasmus+ projects and contribute to their professional motivation and self-regulation by encountering international examples.

Araştırmanın Etik Taahhüt Metni

Yapılan bu çalışmada bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulduğu; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifatın yapılmadığı, karşılaşılabilecek tüm etik ihlallerde "Manisa Celal Bayar Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi ve Editörünün" hiçbir sorumluluğunun olmadığı, tüm sorumluluğun Sorumlu Yazara ait olduğu ve bu çalışmanın herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiş olduğu sorumlu yazar tarafından taahhüt edilmiştir.